

Den 9. November fik vi en ny Regering. Den var ikke nogen indrepolitisk Nødvendighed. Det var de samme Tyskere, der har „lovet“ ikke at blande sig i vore indre Anliggender, der gennemtvang den.

Tyskerne forlangte ikke alene en ny Statsminister, men havde ogsaa formuleret Betingelserne for en ny Regering. De lød:

1. En Regering, der har Tyskernes Tillid.
2. Rigsdagens samarbejdende Partier maa være repræsenteret, men ikke i Flertal.
3. Regering med Medlemmer, der er sympatisk indstillet overfor Nazismen.
4. En uparlementarisk Ledelse.
5. Fuldmagt fra Rigsdagen til Regeringen i udenrigsministerielle og justitsministerielle Anliggender.

Disse var kort og godt Betingelserne, hvorunder den nye Regering dannedes. Dette er Resultatet af den stadig større Eftergivenhed, der avler stadig nye og større Krav. Ingen sinde tidligere har vi staaet overfor saa skamløse Indgreb i vore Forhold og det er ubegribeligt, at Kongemagt og Rigsdag bøjede sig. Denne Underkastelse er et Syvmileskridt paa Vejen mod Rigsdagens fuldstændige Tilsidesættelse. Det harmer og oprører enhver ærlig Dansker, at Undertrykkerne saaledes kan smykke sig med vore forfatningsmæssige Instandsets Godkendelse af vor Forsmædelse. Hundredefold værdigere havde det været om Tyskernes Krav blankt var blevet afvist.